

Hij heeft nieuwe en belangrijke wijzen uitgedacht, om alle de omstandigheden der Eclipsen gemakkelijk en nauwkeurig tevens, enkel *Graphisch*, uitdrukken. Hij had met eigene handen verscheide werktuigen vervaardigd, en onder anderen, met behulp van een goed vriend, eenen houten Repetitie-Cirkel, waarmede hij verscheide hoeken gemeten heeft, die naderhand, hermeten door den Generaal KRAIJENHOFF, welke den uitmuntenden Repetitie-Cirkel gebruikte, door den beroemden *le Noir* vervaardigd, bevonden werden slechts eenige seconden van de waarheid aftewijken. Zoo weten genie en handigheid de plaats van kostbare werktuigen te vervullen! NIEUWENHUIS behoorde tot die weinigen, waarvan men met waarheid zeggen kan, dat zij in het wetenschappelijke grooter geweest zijn door hunne wezenlijke verdiensten, dan door den roem, dien zij in de geleerde wereld nalaten.

De Tweede Klasse is de eenige, welke dit jaar geen harer Leden te betreuren heeft; een geluk, waarin wij hartelijk deel nemen: alleen heeft zij eenen harer Correspondenten, een Man van uitstekende geleerdheid, den Heer Baron *Ludwich von Spittler* door den dood verloren.

Aan de Vierde Klasse is wel dit jaar geen harer werkelijke Leden ontvallen; doch het verlies van een uitmuntend Teekenaar en Schilder, dien zij met geestdrift tot een harer Leden verkoren, en ter goedkeuring aan den voormaligen Koning aangeboden had, maar over welke aanbieding de Monarch door zijn vertrek verhinderd is geworden uitspraak te doen, heeft haar diep getroffen. Voorzeker zoude de Heer **WOUTER JOHANNES VAN TROOSTWIJK**, die, hoewel nog geen 28 jaren oud, onder de voortreffelijke Teekenaars en Schilders gesteld werd, wiens werken bij des kundigen zoo hoog geschat, wiens Schilderijen bij de laatste Tentoonstelling zoo zeer bewonderd werden, een sieraad van het Instituut geweest zijn; daar alle gaven, die den Teekenaar en Schilder uitmaken, alle de hoedanigheden van een goed waarnemer en navorscher der Natuur, hem als aangeboren schenen, en in hem, reeds in kinderlijke jaren, bespeurd werden; daar hij dezelve bestendig door diepe studie en onvermoeiden arbeid getracht heeft te volmaken. Te midden van veelvuldige en verdiende toejuichingen, bleef hij zedig en nedrig, nimmer geheel over zijne werken, zelfs niet over dezulke, die het meest geprezen werden, voldaan; altijd naar hooger strevende, en oordeelende niets verrigt te hebben, zoo lang hem iets te verrigten overig bleef. Ongelukkig werd deze voortreffelijke Kunstenaar, die boven zijne gaven den beminne-

lijksten inborst bezat, in zijne jeugd weggerukt. De Klasfe voelde de finerte van hem verloren te hebben, zonder dat zij hem immer in haar midden had kunnen ontvangen: zij fmaakte echter den troost, van door die benoeming aan de geheele wereld getoond te hebben, op welke waardige Mannen zij hare keuze laat vallen, als zij ledige plaatfen te vervullen heeft.

Verfchoont, Mijne Heeren! het gebrekkige van deze fchetfen, waardoor ik, zoo veel in mijn vermogen ftond, en de aard dezer Vergadering toeliet, mijne opregte hulde aan onze overledene Medebroeders heb trachten te bewijzen. Mogt het eenmaal aan de Klaffen gebeuren, openbare Vergaderingen te houden, zoudt Gijlieden uit den welfprekenden mond der Heeren Secretariffen de belangrijkste lofredenen hooren, en aan de nagedachtenis van verdienstelijke Mannen door lieden hunner waardig een behoorlijk offer zien toebrengen.

Zoo vele flagen hebben het Inftituut te meerder moeten treffen, daar, zoo lang deszelfs lot onzeker is, er niet aan gedacht kan worden, om door het verkiezen van nieuwe Leden, uit de talrijke verdienstelijke Mannen, die in ons Vaderland aanwezig zijn, het gemis der afgeftorvenen te vergoeden. Troosten wij ons hier door, Mijne Heeren! dat wij, door Gods goedheid, in grooten getale goedgunftelijk zijn gefpaard gebleven. Mogt het befef van het nadeel, hetwelk de Klaffen door die verliezen geleden hebben, ons hoofd voor hoofd opwekken, om, met verdubbelden ijver, niet alleen onze eigene taak te volbrengen, maar ook die, welke onze overledene Medebroeders, als Leden des Inftituuts, te verrigten zouden gehad hebben; ten einde aan Zijne Majesteit den Keizer en Koning die bewijzen te geven, welke zijn doordringende geest zeker van ons vergen zal, te weten: dat wij niet alleen door onze gaven, door onze kunde, door onze werkzaamheid, maar ook door den arbeid, dien wij dadelijk in het Inftituut zullen verrigt hebben, waardig zijn, om te blijven beftaan als een Ligchaam, in wiens voortdoring het rijk belang heeft.

Het geen ik U, Mijne Heeren! verder zoude moeten voordragen over verfcheide voorgevallene zaken, zal ik, om Uwe aandacht niet te veel te vermoeijen, thans onaangeroerd laten; uit hoofde dat de ontwikkeling daarvan gefchikter zal zijn in den loop der discuffiën over die gewigtige punten, waarover Gij geroepen zijt om in deze Vergadering te befliffen.

Ik ga dan thans over tot het eerfte, dat wij volgens het Reglement van orde in deze bijeenkomst te verrigten hebben, en dat het geletterd of wetenfchappelijk.